

Toespraak van de Huissense kerkmeester Putters bij het 25-jarig bestaan van het Dominicanenklooster op 17 oktober 1883

Bij het vijfentwintig jarig bestaan van het Dominicaner klooster te Huissen
den 17 oktober 1883

G.E. Putters

Hoog Eerwaarde Pater Provinciaal Zeer Eerwaarde Pater prior, Zeer eerwaarde Paters!

Het medelid, den President der commissie, die zich voor dezen dag gevormd heeft, de EA Heer Burgemeester, heeft de welwillend gehad mij – Huissens Burger – te verzoeken eenige woorden te spreken bij gelegenheid van het feest, dat Huissens Burgerij vandaag met U mag vieren.

Ik heb gemeend deze eer – in mijn persoon geheel Huissen aangeboden – niet te mogen weigeren, om deze reden te meer: wyl geschiedenis en toestanden van het klooster mij beter bekend zijn dan aan ZEA, daar ik hier meermalen toegang had voor en aleer nog een steen aan klooster en Kapel was gelegd.

't Was bij een dier visites aan den ZE Pater van der Burg Z G gebragt, dat ZEw mij plan en teekening van den bouw onder de oogen bragt.

Ik onbekend met de financieele krachten der Paters kon mij niet onthouden eenige zwaarigheid te maken omtrent de uitvoering van het werk, waarop ZEw mij toevoegde "Dominus Providebit".

Verwondert U niet EE PP, dat ik, hoewel geen latinist, toch gedurende mijnen langen Kerkelijken loopbaan als kerkmeester minstens dit woord van de kerktaal in mijn geheugen heb gesloten en bij deze gelegenheid het licht laat zien.

Zoo kort en juist geeft het weer, wat de overledene mij te kennen gaf:

Bij het ondernemen van een nuttig en Godsdienstig werk – zeide hij – moet men niet te zwaartillend zijn. God geeft daarop zijn zegen en vult het ontbrekende aan.

Welnu eerwaarde Paters, Gij die voor 25 jaren het klooster hebt ingezegend, maak eens eene vergelijking tussen den toestand van klooster van 1858 en 1883 en gij zult waarheid vinden in de woorden door den overledenen gesproken, volle waarheid.

In 1858 een naakt klooster, met betrekkelijk klein getal bewoners en eene naakte kapel.

Thans beweegt en verheugd gij U in een schoon welingerigt convent, bevolkt met deugdzaame en kundige mannen. Gij bezit thans eene kapel, het juweeltje van den omtrek – mag ik zeggen – rijk versierd, den bezoeker tot bidden en Godsvrucht stemmend, dat er in der kapel onder Gods zegen over den arbeid, veel, zeer veel door U is gewerkt aan den waren vooruitgang, en het waarachtig geluk van Huissen: de steenen zouden het roepen, zoo ik het hier verzwegg. Ziedaar het klooster nog slecht in zijnen beperkte kring geschetst.

Wanneer wij nu wat verder om ons henen zien en nagaan hoeveel ijverige priesters, gedurende die 25 verlopen jaren van hieruit gezonden zijn naar de verschillende huizen der orde hier te lande: - dat drie kloosters: Nijmegen, Utrecht en Rotterdam, van hieruit zijn gesticht en bevolkt, dat ongeveer een twaalfstal Missionarissen met een oud prior als Bisschop aan het hoofd, van hieruit naar West-Indien vertrokken en daar eene bloeiende Missie bedienen. - dat zelfs Rome van hieruit geschikte sujetten ontving, voor een werk waardoor de roem niet weinig wordt vermeerderd van het Pontificaat van den regeerenden paus ZH Leo XIII, waardoor het licht des Hemels met verhoogde glans en luister straalt.

Wanneer wij dit alles nagaan, is t dan te veel gezegd, dat het woord: Dominus Providebit, voor 25 Jaren gesproken is vervuld, dat God, gedurende dien tijd Zijn rijken zegen over het klooster heeft uitgestort.

Namens Huissen feliciteren wij U EPP met dit vijfentwintigjarig bestaan in deze Gemeente. Opregt verheugt zich Huissen in uw geluk, dankbaar voor het goede hier gewerkt en het ruime aandeel genoten van Gods zegen over Huissens klooster.

Ten slotte blijft mij nog over, de volvoering, van eene aangename vereerende opdracht, de overgave namentlijk van de uit de Gemeente bijeengebrachte giften voor een monument ter herinnering aan de stichting van het klooster en kapel voor vijfentwintig jaren.

Ontvang dan ZEv Prior, wat de ingezetenen met een blij gemoed hebben geschonken, terwijl het feestvierend Huissen de ondubbelzinnigste blijken geeft van de achting en toegenegenheid voor hun klooster.